

nansoperation at gøre dette, hvis vedkommendes Forhold i øvrigt tillader det.

Med Hensyn til det rent tekniske ved Skattens Paaligning og Opkrævning er der fastsat Bestemmelser i Lovforslagets §§ 3 og 5. Det er Hensigten, at hele Opkrævningen skal foregaa paa samme Maade, som Opkrævningen af Merindkomstskatten tidligere foregik, nemlig gennem Amtstuerne og for Købstædernes Vedkommende gennem Magistrater eller Borgmestre. Jeg har ikke anset det for heldigt at bringe denne Skatteordning i Forbindelse med den normale Skatteordning, vi har, heller ikke med Hensyn til Indbetaling af Afgiften gennem Kommunerne som for den øvrige Statsskats Vedkommende. — I § 3 indeholdes en Bestemmelse om, at hvor Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, skal Finansministeren være bemyndiget til at nedsætte eller eftergive Afgiften. En saadan Bestemmelse anser jeg for nødvendig, idet der kan være enkelte Tilfælde, hvor Lovens Bestemmelser vil komme til at virke ekstraordinært hardt, og der derfor bør være en Mulighed, som kan anvendes i Praksis, for at mildne Bestemmelserne i saadanne særlige Tilfælde. — I § 4 fastsættes det, at den Afgift, der udredes efter Loven, ikke skal kunne bringes til Fradrag ved Beregning af den skattepligtige Indkomst til Skatteansættelse. Saaledes var det jo, som ærede Medlemmer vil erindre, ogsaa ved Merindkomstskatteloven, og jeg antager, det er klart for alle, at man ved saadanne ekstraordinære Skatteforanstaltninger ikke kan lade Skattens Betaling komme til Afdrag ved den normale Skatteansættelse efter de gældende Skattelove. — I § 6 foreslaas det, at de efter Lovforslagets Regler indkomne Beløb skal anvendes til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden. Det er jo, som man ved, Hovedgrundlaget for Fremsættelsen af disse Tanker om en ekstraordinær Formueafgift, at man skulde benytte det indkomne Beløb til en Nedskrivning af Statsgælden — jeg skal senere gøre nogle Bemærkninger derom —, men jeg vil straks sige, at der er ikke i Lovforslagets Bestemmelser noget om, hvilken Art af Statsgæld der skal afdrages paa. Jeg mener nemlig, at det bør overlades den til enhver Tid siddende Finansminister at afgøre, hvilket der er mest nyttigt i saa Henseende, hvilken Gæld det i det givne Øjeblik vil være den bedste Forretning at afdrage paa. Men jeg skal tilføje, at jeg i særlig Grad tænker paa Afdrag paa den indenlandske

Statsgæld, og jeg vil ogsaa antage, at enhver Finansminister, der vil komme til at administrere en saadan Lov, maa føle, at her er det vigtigst at sørge for Afdrag. Den udenlandske Statsgæld skal jo, som Regel i alt Fald, betales i udenlandsk Valuta, og en Forcing af Afdrag paa den udenlandske Statsgæld vil derfor frembringe ekstraordinær Efterspørgsel efter fremmed Valuta, hvad der naturligvis vil tendere til at modvirke de Bestræbelser, der i øvrigt maa udfoldes for at hæve den danske Valutas Værdi.

Dette Forslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte, er altsaa i sine Principper ikke ukendt for ærede Medlemmer af Tinget og heller ikke ukendt for den danske Befolkning, idet det i ikke ringe Grad har været behandlet ved Vælgermøderne forud for det nylig afholdte Valg. Jeg er ikke sikker paa, at det altid har faaet en lige hensynsfuld Behandling fra alle Sider, heller ikke sikker paa, at man altid fra alle Sider har været lige ivrig for at fremstille det, netop som det er. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man i visse Tilfælde, maaske i mange, har taget noget overfladisk paa det og er nøjedes med at karakterisere det ved et enkelt Ord, som falder let paa Tungen, og som hedder Formuekonfiskation, og jeg ved da ogsaa, at i Rigsdagen, selv i Landstinget, som ellers fører en relativt rolig Tilværelse, antog Behandlingen af disse Forslag den Form, at man erklærede, at Socialdemokraterne vilde jo stille Forslag om Formuekonfiskation. Jeg havde Lejlighed til overfor den daværende Finansminister og overfor den daværende Handelsminister at redegøre for, at efter min Mening var der ikke Tale om nogen egentlig Formuekonfiskation, ej heller om nogen Formue nedskæring, som ogsaa var et Udtryk, der blev anvendt derom, men om en særlig Formuebeskatning eller rettere sagt om en særlig Beskatning af Formueindtægt. Jeg gaar ud fra, at man nu, naar Forslaget forelægges for Rigsdagen, vil behandle det baade i Debatten her i Tinget og i det andet Ting og i Udvalgene under dets egne Forudsætninger, og at man ikke vil føre Forhandlingen paa Slagord, som maaske har haft deres Betydning under Valgkampen — det vil sige, det er maaske tvivlsomt, om de har haft nogen Betydning, i alt Fald har Socialdemokratiet jo ikke lidt noget synderligt Nederlag ved, at man har anvendt saadanne Udtryk om dette Forslag, men som man i alt Fald har ment kunde have Betydning under Valgkampen —, men